

prima instanță : V. Lupu

dosarul nr. 2ra-2674/14

instanța de apel : I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi,

DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Svetlana Novac, Petru Moraru
Ion Corolevschi, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Caracaș Ivan,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Caracaș Ivan
împotriva Primăriei s. Hîrcești r. Ungheni cu privire la încasarea datoriei salariale
și a penalităților,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 mai 2014, prin care a fost
admis apelul declarat de către Primăria s. Hîrcești r. Ungheni și casată hotărârea
Judecătoriei Ungheni din 24 decembrie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri prin
care cererea de chemare în judecată înaintată de Caracaș Ivan împotriva Primăriei
s. Hîrcești r. Ungheni cu privire la încasarea datoriei salariale și a penalităților a
fost scoasă de pe rol,

c o n s t a t ă:

La 21 octombrie 2013. Caracas Ivan s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată nominalizată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 164. în baza
contractului individual de muncă nr. 3/1 din 30 decembrie 2007. încheiat între el și
Primăria satului Hîrcești, r-nul Ungheni, a fost angajat în calitate de pădurar la
pădurea ce se află în gestionarea Primăriei satului Hîrcești, r-nul Ungheni, pe o
perioadă nedeterminată de timp.

Menționează că după alegerile locale din 2011 noul primar fără vre-un
oarecare motiv întemeiat și fără a-l elibera din funcție, l-a înlăturat de la
executarea obligațiunilor de serviciu, dispunând îndeplinirea funcției în locul său
unui alt cetățean.

În toată această perioadă de timp el nu a fost remunerat, cu toate că vina sa
în neexecutarea obligațiunilor de serviciu nu este.

Consideră că, dacă angajatorul nu era satisfăcut de atârănarea sa față de
îndeplinirea obligațiunilor, era în drept din motive întemeiate să-l concedieze cu

achitarea salariului și eliberarea în termen a carnetului de muncă, oferindu-i posibilitatea de a se angaja la o altă muncă.

Precizează reclamantul că s-a adresat către angajator de mai multe ori de a soluționa în cadrul legal litigiul, dar până în prezent litigiul nu a fost soluționat, de aceea consideră, că el are dreptul de a cere achitarea salariului pentru perioada de timp neplătită, începând cu luna septembrie 2011.

Indică reclamantul că, conform certificatului Primăriei Hîrcești. salariul de funcție a pădurarului a fost în 2011 până în luna mai 2011-610 lei, din iunie 2011 până în mai 2012-710 lei, din luna iunie 2012 până în mai 2013 -810 lei, din luna iunie 2013 până în prezent -910 lei.

Susține reclamantul Caracaș Ivan că astfel, datoria salariată a pârâtului față de el este de 19650 lei.

Invocă reclamantul că, angajatorul neîntemeiat i-a reținut plata salariului și de aceea conform art. 330 pct. 3 Codul Muncii al RM, Primăria satului Hîrcești, r-nul Ungheni este obligată să-i achite suplimentar pentru fiecare zi de întârziere câte 0,1% din suma neachitată la timp, ceea ce la moment constituie 7860 lei.

Prin cererea din data de 24 decembrie 2013 (f. d. 17), reprezentantul reclamantului a solicitat majorarea cuantumului pretențiilor și anume a plății suplimentare ca urmare a reținerii salariului.

Plata suplimentară indicată în cererea de chemare în judecată fiind calculată până la data de 04 octombrie 2013, prin cererea suplimentară reclamantul solicită încasarea restanței salariale în sumă de 22380 lei și a penalității în mărime de 9906 lei. iar în total suma 32286 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Ungheni din 24 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă.

S-a încasat de la Primăria satului Hîrcești r. Ungheni în beneficiul lui Caracaș Ivan datoria în sumă de 32286,00 (treizeci și două mii două sute optzeci și șase) lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 968 (nouă sute șaiszeci și opt) lei 58 bani.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 13 ianuarie 2014 Primăria satului Hîrcești r-nul Ungheni a înaintat apel nemotivat împotriva hotărârii judecătoreiei Ungheni din 24 decembrie 2013, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea depusă de către Caracaș Ivan împotriva Primăriei Hîrcești r-nul Ungheni cu privire la încasarea sumei să fie respinsă.

Ulterior, la data de 06 februarie 2014 Primăria satului Hîrcești r-nul Ungheni a înaintat apel motivat împotriva hotărârii judecătoreiei Ungheni din 24 decembrie 2013 solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea depusă de către Caracaș Ivan împotriva Primăriei Hîrcești r-nul Ungheni cu privire la încasarea sumei să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 mai 2014, a fost admis apelul declarat de către Primăria s. Hîrcești r-nul Ungheni, s-a casat integral hotărârea

Judecătoria Ungheni din 24 decembrie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Caracaș Ivan împotriva Primăriei s. Hîrcești r. Ungheni cu privire la încasarea datoriei salariale și a penalităților a fost scoasă de pe rol.

La 09 iulie 2014, Caracaș Ivan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 08 mai 2014 și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul, Caracaș Ivan a invocat că consideră decizia neîntemeiată, ilegală și pasibil de a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri deoarece instanța de apel eronat a aplicat art. 267 lit. ”a” CPC al RM imputînd necesitatea soluționării prealabile a pricinii pe cale extrajudiciară, ori pentru încasarea datoriilor salariale aceste căi nu sunt obligatorii, fapt recunoscut de însăși instanță în partea descriptivă a deciziei.

În special, invocă recurentul că, obligația de a achita suplimentar salariului reținut, penalități este un drept ce i se cuvine salariatului iar potrivit art. 355 alin. 1 pct. „b” CM al RM salariatul are dreptul de a se adresa nemijlocit în instanța de judecată nu numai exclusiv când obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale, după cum afirmă instanța, ci și de altă natură, ce i se cuvin ultimului.

Mai indică recurentul că instanța nu a avut dreptul legal de a scoate de pe rol acțiunea.

În referința înaintată la data de 04 septembrie 2014, Primăria com. Hîrcești a indicat că consideră recursul înaintat de către Caracaș Ivan neîntemeiat, lipsit de un suport juridic pertinent, care are drept scop, doar inducerea în eroare a instanței de recurs și care urmează a fi declarat inadmisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, judecând recursul în limitele prevăzute de lege, consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Conform art. 445 alin. (1), lit. c) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, pe baza actelor din dosar, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Conform art. 432 alin. (2) lit. c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Din materiale dosarului s-a stabilit că Caracaș Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Hîrcești r. Ungheni cu privire la încasarea datoriei salariale și a penalităților.

Instanțele de judecată au emis hotărârile sus indicate.

Analizând materialele dosarului Colegiul ajunge la concluzia că instanța de

apel a interpretat în mod eronat legea.

Se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind:

- a) încheierea contractului individual de muncă;
- b) executarea, modificarea și suspendarea contractului individual de muncă;
- c) încetarea și nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă;
- d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractului individual de muncă;
- e) rezultatele concursului;
- f) anularea ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1);
- g) neeliberarea în termen a carnetului de muncă, înscrierile incorecte efectuate în acesta;
- h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

În conformitate cu art. 355 CM al RM, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată... în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Instanța de judecată va convoca părțile litigiului în timp de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii.

Instanța de judecată va examina cererea de soluționare a litigiului individual de muncă în termen de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia și va emite o hotărâre cu drept de atac conform Codului de procedură civilă.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a scos cererea de pe rol în temeiul art. 267 lit. a) CPC, invocând că reclamantul nu a respectat procedura prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară.

Conform art. 332 CM al RM, cererea scrisă a salariatului privind repararea prejudiciului material și celui moral se prezintă angajatorului. Angajatorul este obligat să înregistreze cererea respectivă, s-o examineze și să emită ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) corespunzător în termen de 10 zile calendaristice din ziua înregistrării acesteia, aducându-l la cunoștință salariatului sub semnătură.

Dacă salariatul nu este de acord cu ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului sau dacă ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) nu a fost emis în termenul prevăzut la alin.(1), salariatul este în drept să se adreseze cu o cerere în instanța de judecată pentru soluționarea litigiului individual de muncă apărut (titlul XII).

S-a menționat deja că în temeiul alin. (1) lit. b) art. 355 CM al RM cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă

natură, ce i se cuvin salariatului.

La caz, se constată că prin cererea de chemare în judecată înaintată către Primăria s. Hîrcești r-nul Ungheni Caracaș Ivan pretinde în mod exclusiv plata unor drepturi salariale sau de altă natură ce i se cuvin în calitate de salariat.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs conchide că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale, deoarece la caz legislația nu prevede necesitatea respectării procedurii prelabile, or conform art. 355 alin. (1) lit. b) CM al RM, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată: în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel eronat a aplicat art. 267 lit.”a” CPC al RM imputând necesitatea soluționării prelabile a pricinii pe cale extrajudiciară, ori pentru încasarea datoriilor salariale aceste căi nu sunt obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul, că decizia instanței de apel este emisă cu încălcarea normelor de drept procedural și din motiv că eroarea comisă nu poate fi corectată de instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată integral cu restituirea pricinii în instanța de apel pentru judecarea apelului, la Curtea de Apel Bălți.

În conformitate cu art.445 al.(1) lit.c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de către Caracaș Ivan.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 08 mai 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Caracaș Ivan împotriva Primăriei s. Hîrcești r. Ungheni cu privire la încasarea datoriei salariale și a penalităților, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, pentru judecarea apelului.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Petru Moraru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală